

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 268. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511167568/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

268 JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

ritueuse Dunster nødvendig maae spændes saa stærk, at heele Musiken derover kommer i Uorden; undtagen de ere indviklede i saa meget Fit, saa mange olieagtige Vædsker, at disse Dunster vel ikke kan virke paa dem; men at de tillige blive saa slappe; at den gode Capelmester ved al sin Kunst kun kan afnøde dem meget matte, neppe hørte, mindre følte Toner — I. Q. E. D. Jeger ret glad over, at jeg intet forstaaer af al denne Tintamarre — thi dersom jeg og forstoed det, saa gad jeg dog ikke skrive et Bogstav meer derom; og dersom jeg gad, saa havde jeg ikke Tid — Der er endnu en Deel got Folk, som jeg i Forbigaaende maae tale et Par Ord til, førend jeg kan komme tilbage til min elskte Høy — —

Hvor blev den gode Caspar Maurenbrecher af? — Her — — Ney det var for grovt — Uhyre! — Prygle sin Kone! — Hugge Næsen af sin beste Ven! — Skjelde sin Officer — og det altsammen af Fuldskab! — Thi for Resten var han en skikkelig Karl, som aldrig skulde fortørne en Kat — Uhyre siger jeg endnu engang, dersom jeg vidste, at jeg i mindste Maade havde smigret dig, da jeg før sagde, at du var meer Menniske, og bedre Menniske, end den følesløse, hvis tykhuudede Sjæl Viinen selv ikke kan virke paa — da skulde jeg uden Betænkning rive dette Blad i Stykker — Men endskjønt jeg virkelig troer, at du af Naturen er et bedre Menniske, saa troer jeg og det, som Erfarenhed nu bekræfter, at du kanst gjøre dig til et tiganget verre — og at en langt uudsletteligere Skam, et langt større og skrekkeligere Ansvar hviler paa dig, naar du gjør det allene for at kildre dine Sandser — Jeg føler at jeg bliver alvorlig — Af Veyen Caspar! — Grib ham Vagt, at han kan blive arqvebuseert jo før jo heller — om ikke for andet, saa fordi han næsten har bragt mig ud af det gode Luunc, som jeg altfor gjerne vilde bringe tilbage med mig til min Høy — Og hvorfor bliver jeg nu meer alvor-

lig? — Hvorfor blusser min Kind? — Hvorfor truer denne tungthængende Taare, at slette min Skrift ud? — O mine Læsere! — o Himmell! — Hvor meget — hvormeget har jeg, som jeg vilde, at denne
 5 Taare kunde udslette! — — — — — Af Veyen Caspar! — — — — — Med et got Luune vil jeg vende tilbage til min elskeligste Høy, og med et opklaret Ansigt til den Flaske Muskateller, som jeg fordum drak med den reeneste den uskyldigste Vellyst —
 10 Her forekommer desuden i nærværende Værk, et Capitel om Ørfigener, et om Skrædere, et om trekantede Klinger, og et om Stiffædre, hvori jeg faaer Leylighed nok og meer end jeg skjætter om, at snakke udførlig om Caspar og hans Lige — Dog
 15 kan jeg ikke bare mig for endnu, atter at beklage dig, du ædle Viin, du, som umisbrugt er Guders og Menniskers Glæde, at du saaledes skal vanhelliges, saa ofte ved Umaadelighed forvandles til en Gift, hvis første Virkning er at nedstyrte dem under de
 20 umælende, der bestemtes til at være den Allerhelligstes Billede! — — hvis anden Virkning — — — Af Veyen Caspar! —

Jeg kan ikke undlade i forbigaaende at hilse paa Dem, myn Heer van WaterSous — Paa Deres
 25 blege sammenskrumpne Ansigt, Deres opkastede Læbe, og en vis fin Folde ved den ene Side af Deres Mund, lader det, som om De vilde bebreide mig; at jeg kan drikke et Glas Viin med Vellyst, og selv efter saa mange Aars Forløb med Vellyst
 30 crindre mig at have drukket det — Viinen vil De sige, kan være god, som en Lægedom, som en Hjerte-Styrkning, men til Glæde — ? — — en viis Mand behøver ikke, han foragter, han afskyer de sandelige Glæder — — Vel myn Heer, og imedens
 35 De siger alt dette, kildrer De Deres Gane, med Røgen af en skarp, en ildesmagende Urt, hvoraf Dunsterne, naar de stige Dem i Hovedet, just bringer Dem til at raisonnere, som en Sække-Pibe — De
 7 erindre sig med Henrykkelse den || Knaster, ved